

KOLANKO (8) *sb n*

Oba o jasne; -a- (1) Mącz, -a- (1) Murm; (Cn a pochylone).

sg N kolanko (1). ◇ A kolanko (1). ◇ L kolanku (1). ◇ pl N kolanka (2). ◇ D kolank(a)m (1). ◇ A kolanka (1). ◇ I kolank(a)mi (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVII w.; poza tym XIX w. w innym znaczeniu.

Dem. od „kolano”:

1. *Środkowy staw nogi ludzkiej i jego okolica (5) : Iże dzieciątko siedzi w żywocie skrywŷy sie/ raczki sciągnąwŷy między noŷki/ główką przituliwŷy sie ku kolankam/ tak iż iednym okiem: na iednym kolanku/ á drugim okiem: na drugie kolanko: przytula sie/ á thak noŷek między kolanka: w chogdi [!] *FalZioł V 15v; Theż gdyby sie przytrafiło kolankami obiema dziecięciu sie rodić/ [...]* tedy baba ma sie około tego starać, iżeby noŷki dziecięce naciągnąć á rozprościć *FalZioł W 22a.**

2. *Obrączkowata zgrubiałość na źdźble roślin trawiastych; geniculum Murm, BartBydg, Mącz, Cn; articulus sarmentororum, nodulus, nodus Cn (3) : Genicula, culmi seu stipulae intermedia. Helm Kolánká wzblye álbo właŷnyey iáko poŷpolicýe myánuyemy cewká. *Murm 120; BartBydg 64; Mącz 144c.**

Synonimy: 2. cewka, knodyszek.

Cf KOLANECZKO